

תת"ע 1388/03 - מאיר מולה מולה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 1388-03-16 מדינת ישראל נ' מאיר מולה מולה

בפני כבוד השופט רות וקסמן
ה המבקש מאיר מולה מולה
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

לפני בקשה לביטול גזר דין שנית ביום 13.3.16 בהuder התביעות המבוקש, ובו הורשע המבוקש בעבירה של נהגה ברכב מסחרי שמשקלו הכלול המותר עולה על 10,000 ק"ג, בכביש שיש בו שני נתיבים או יותר, באותו כיוון נסעה, וכנסה לצומת שלא מהנתיב הימני ביותר, בניגוד לתקנה 36(ה) לתקנות התעבורה ונגזר עליו קנס בסך 600 נ"ן.

טיעוני הצדדים

לטענת המבוקש, הוא לא התיצב לדין מכיוון מקום מגוריו בארה"ב, ולכן לא ידע על מועד הדיון. לדבריו, בתאריך שנשלחה אליו ההזמנה לדין שזה בחו"ל.

לבקשה צורפו פלט כניסה ויציאה מביקורת גבולות ותחיר המבוקש.

המשיבה התנגדה לבקשתו מן הטעם שהמבקר הזמן כדי לדיוון עניינו לכתחובות איתה רשם הוא עצמו בבקשתו להישפט, אך לא התיצב. משלא דאג המבוקש לאיסוף דבר הדואר מהכתובות אותה צין בעצמו, אין לו אלא להלן על עצמו.

لتגובה צורף העתק אישור המשטרה והעתק מהביקורת להישפט, אותה הגיש המבוקש ביום 12.3.15.

דין והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהם"ש בבאו להחלייט בבקשתו ל לבטל פסק דין. הטעיף קובע שני טעמים, שאיןם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיומ סיבה מוצדקת לאי התביעות הנאשם למשפטו או לחילופין גרים עיוות דין לנאשם כתוצאה מיי ביטול פסק דין.

ברע"פ 9142/01 סוראי איטליה נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבוקש לפתחו של בית המשפט כאשר

עמוד 1

מבקש הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכואורה כדין והסתיים. על המבוקש מוטל אפוא הנטול לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים מצדיקים את הנעת גלגלי המערכת החדש".

a. בוחנת סיבה מוצדקת לאי התיעצבות המבוקש

לטענת המבוקש, הסיבה לאי התיעצבותו לדין נובעת מכך שלא קיבל הזמן לדין. אולם, מעין אישור המסירה (ת/א), עולה כי הזמן לא נשלחה לכתובתו של המבוקש "שקד 16/37, תל אביב-יפו" - אותה כתובות שצין המבוקש בטופס בקשה להישפט אשר מולא על ידו ונחתם על ידו בתאריך 15.3.12. וכי דבר הדואר חזר בציגן "לא נדרש", כך שבהתאם לתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי מתקיימת "חזקת המסירה", ועל המבוקש הנטול להפריכה. ענייננו, המבוקש לא הוכיח כי לא קיבל את הדוח מסיבות שאין תליות בו, ולפיכך החזקה לא נסתרה. מעין במסמכים אחרים צירף המבוקש, נראה כי הסיבה בעיטה לא נדרש דבר הדואר הינה שהותו של המבוקש בחו"ל. אולם, המבוקש ידע אודות הדוח ואף הגיע בקשה להישפט, מכאן שאינו בכח כדי להוות סיבה מיוחדת לביטול פסק הדין. על המבוקש היה לדאוג שמורשה מטעמו יציא את דבר הדואר עבورو ואין במחדריו זה כדי להוות סיבה מיוחדת מצדיקה העתרות בבקשתו.

מכל מקום, למשל הייתה התיעצבות מטעמים הנועצים במבוקש, לא יכול הוא לטעון שלא ניתן לו יומו (ראה: רע"פ 01/2014 סוראי איטליה נ' מדינת ישראל).

b. בוחנת גרים עיונות דין

כבר נפסק כי על המבוקש לפרט בבקשתו לביטול פסק דין את טענות ההגנה שלו וلتמוך אותן באסמכתאות מתאימות, וכי אין די בכפירה כללית או בהצהרות כוללות.

כב' השופטת בינייש בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחים קבעה: "... בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתום וללא בסיס הטענות המועלות בה. כפי שנקבע עניין איטליה על המבוקש להעלות בבקשתו לביטול פסק הדין את כל טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותחביר מטעמו התומך בבקשתו, ככל הנדרש. בית המשפט המעין בבקשת הביטול מוסמך לדוחות על סמך האמור בה בלבד; כך "עשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק דין"."

ענייננו, המבוקש לא העלה כל טענה לעניין עיונות הדין שעשו להיגרם לו באם פסק דין לא יבוטל, והסתפק בטענה כי הוא מבקש משפט חוזר כדי להגן על עצמו, וזאת מבלי לפרט ו/או להסביר בבקשתה דין מודיע הדוח שניתן לו אינו מוצדק.

לאחר עיון בבקשתה, גם לא מצאתי כי יגרם למבקש עיונות דין בענישה שהוטלה עליו.

בניגוד לדעת המבוקש, ובහיעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה כי קיימים חשש כלשהו לעיונות דין, ולכן הבקשה נדחתת.

זכות עורך כחו.

ניתנה היום, ז' تمוז תשע"ו, 13 יולי 2016, בהעדר הצדדים.